

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7Ek/1731/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122364885
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Turzová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122364885.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej: U. U., P. XX. XX. XXXX, X. Y. D. XXXX/XX, XXX XX U. - Š., práv. zast.: JUDr. JCLic. Tomáš Majerčák, PhD., s. r. o., so sídlom Južná trieda 28, 04001 Košice - mestská časť Juh, IČO: 52 858 774, proti povinnému: Z. U., P. XX. XX. XXXX, X. Y. D. XXXX/XX, XXX XX U. - Š., adresa na doručovanie: Š.M. XX, XXX XX U. - Š., o vymoženie výživného, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Juraj Koči, exekútorský úrad so sídlom Okružná 3, 071 01 Michalovce, IČO: 35 538 589, pod sp. zn., 253EX 675/22, o sťažnosti oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/1731/2022 zo dňa 03. 02. 2023, takto

rozhodol:

I. Súd m e n í uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/1731/2022 zo dňa 03. 02. 2023 tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie sa v celom rozsahu z a m i e t a .

II. Oprávnenej sa nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/1731/2022 zo dňa 03. 02. 2023 vyššia súdna úradníčka rozhodla o návrhu povinného na zastavenie exekúcie tak, že: „Súd exekúciu podľa § 61k ods.1. písm. a) Exekučného poriadku v časti bežného výživného za obdobie: júl 2022 v sume 200,- Eur, august 2022 v sume: 200,- Eur, v časti zameškaného výživného (ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie) za rok 2021, za obdobie: február: 150,- Eur, marec: 300,- Eur, apríl: 150,- Eur, jún: 150,- Eur, júl: 150,- Eur, september: 100,- Eur, november: 200,- Eur a za rok 2022, za obdobie: február: 200,- Eur, marec: 200,- Eur, jún: 200,- Eur zastavuje.“ Svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že súd poveril súdneho exekútora JUDr. Juraja Koči dňa 28.07.2022 na vymáhanie zameškaného výživného ku dňu podania návrhu vo výške 9.770,96 Eur, bežné výživné 200,- Eur mesačne do budúcnosti, počnúc za mesiac júl 2022, vždy do 15-teho dňa v mesiaci dopredu k rukám matky. Vyššia súdna úradníčka preskúmala povinným doloženú prílohu o platení výživného v splátkach, z ktorej vyplýva, že povinný splnil vyživovaciu povinnosť čiastočne, teda doložil doklady o úhradách celkom vo výške: 2.200,- Eur, s identifikáciou platieb, že sa jedná o „výživné“, z toho na zameškané výživné (ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie) sú platby celkom vo výške: 1.800,- Eur a na bežné výživné (od podania návrhu do budúcnosti: júl 2022, august 2022) sú platby celkom vo výške: 400,- Eur. Vyššia súdna úradníčka preto zastavila exekúciu v časti uhradených platieb podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, nakoľko po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik časti vymáhaného nároku.

2. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky doručila oprávnená tunajšiemu súdu v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnila tým, že nesúhlasí s napadnutým uznesením. Súd v Uznesení nesprávne posúdil vec a na základe platieb, ktoré preložil povinný, nesprávne čiastočne zastavil exekúciu. Povinný predložil aj platby, ktorými uhrádzal výživné pre súrodencov oprávnenej U. U.Z. - J. N. E.. Tieto platby nemôžu byť dôvodom pre čiastočné zastavenie exekučného konania, ktorého predmetom je vymoženie výživného len pre oprávnenú. Zo zoznamu úhrad, ktoré boli dokladované

vo výške 2.200,-Eur uznáva oprávnená 400 Eur, ktoré boli v sume 300,-Eur uvádzané aj v návrhu na vykonanie exekúcie. V návrhu neboli uvedené akurát platby zo dňa 06. 07. 2022 suma 50,-Eur (v tento deň bol podaný návrh) a zo dňa 04. 08. 2022 suma 50,-Eur, teda spolu 100,-Eur. Oprávnená od počiatku navrhovala výkon exekúcie len v rozsahu nezaplateného výživného. V januári 2021 doplácaval povinný zmeškané výživné pre J. N. P., ktoré bolo vymáhané v inom exekučnom konaní a vôbec neplatil výživné oprávnenej U.. Od Februára 2021 začal povinný konečne platiť J. a P. tak ako mu uložil súd v rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 19P/234/2017. Z uvedených dôvodov súd nesprávne posúdil vec a zastavil exekúciu z dôvodov úhrady výživného pre súrodencov oprávnenej. Prikladáme zoznam platieb výživného, ktoré sú uvedené v Uznesení s dôrazom na účel týchto platieb (správy pre príjemcu). Platby týkajúce sa výživného pre súrodencov oprávnenej a platby výživného pre oprávnenú U. sme rozlíšili aj farebne.

3. Povinný sa k sťažnosti nevyjadril.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Civilný sporový poriadok“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa § 248 Civilného sporového poriadku, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

8. Podľa § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

9. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť bola podaná dôvodne, v dôsledku čoho napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol.

10. Po oboznámení sa s obsahom exekučného spisu musí súd prvej inštancie súhlasiť s oprávnenou, že napadnuté uznesenie vyššej súdnej úradníčky vychádza z nesprávne zisteného skutkového stavu ohľadom vykonaných úhrad, v nadväznosti na čo vyššia súdna úradníčka prijala nesprávny právny záver o čiastočnej dôvodnosti návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

11. Z obsahu exekučného spisu je nesporné, že oprávnená sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným exekučnému súdu dňa 06. 07. 2022 domáhala voči povinnému vymoženiu zameškaného výživného ku dňu podania návrhu vo výške 9.770,96 Eur a ďalej vymoženiu bežného výživného v sume 200,-Eur mesačne do budúcnosti, počnúc za mesiac júl 2022, vždy do 15-teho dňa v mesiaci, a to na podklade rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 14Pc/28/2018 - 334 zo dňa 07. 02. 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8Co/29/2020 - 417 zo dňa 31. 05. 2021, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 14. 07. 2021, v časti dlžného výživného dňa: 13. 10. 2021 (ďalej len „exekučný titul“). Zameškané výživné predstavovalo: a) zameškané výživné vo výške 7.670,96 Eur priznané podľa III. výroku exekučného titulu za obdobie od 21. 03. 2018 do 31. 05. 2021 a b) zameškané výživné vo výške 2.100,-Eur za obdobie od 01. 06. 2021 do 30. 06. 2022. Oprávnená v rámci návrhu na vykonanie exekúcie a neskôr v rámci konania o návrhu na zastavenie exekúcie preukázala nasledovné platby od povinného:

- rok 2021: 29. 09. 2021 v sume 100,-Eur, 31. 10. 2021 v sume 50,-Eur, 01. 12. 2021 v sume 50,-Eur, 31. 12. 2021 v sume 50,-Eur = spolu 250,-Eur;
- rok 2022: 04. 02. 2022 v sume 50,-Eur, 08. 03. 2022 v sume 50,-Eur, 31. 03. 2022 v sume 50,-Eur, 30. 04. 2022 v sume 50,-Eur, 03. 06. 2022 v sume 50,-Eur = spolu 250,-Eur. Spolu 500,-Eur.

12. Povinný sa v návrhu na zastavenie exekúcie bránil tým, že vyživovaciú povinnosť si plní v rámci svojich možností a schopností, ale momentálne sa nachádza v zlej finančnej situácii. Súčasne pripojil aj výpis o úhradách, ktoré vykonal v celkovej sume 2.200,-Eur, s identifikáciou platieb, že sa jedná o „výživné,“ ktoré platby vyššia súdna úradníčka vyhodnotila ako platby výživného v prospech oprávnenej. Uvedený záver je však v rozpore s účelom platby, ktorý povinný pri niektorých platbách uviedol (napr. platba zo dňa 30. 11. 2021 s poznámkou „Výživné J., E.,“ platba zo dňa 04. 02. 2022 s poznámkou „Z. U.-Výživné J.,P.,U.,“ atď.). Práve, z účelu platieb vyplýva, že povinný si neplnil len vyživovaciú povinnosť voči oprávnenej, ale aj vyživovaciú povinnosť voči ďalším dvom svojim maloletým deťom (J. N. E.), čo v podstate potvrdil aj sám povinný v návrhu na zastavenie exekúcie. Úhrady, na ktoré teda povinný poukazoval v rámci návrhu na zastavenie exekúcie, preto nemohli byť všetky započítané na výživné v prospech oprávnenej tak, ako to učinila vyššia súdna úradníčka v napadnutom uznesení. Pre účely posúdenia správnosti výšky zameškaného výživného za obdobie od 01. 06. 2021 do 30. 06. 2022 mala vyššia súdna úradníčka správne vychádzať len z úhrad, pri ktorých bola v poznámke ako prijímateľ uvedená práve oprávnená (t.j. platby s poznámkou „U.“), a teda z úhrady zo dňa 28. 09. 2021 v sume 100,-Eur, z úhrady zo dňa 30. 11. 2021 v sume 50,-Eur, z úhrady zo dňa 04. 02. 2022 v sume 50,-Eur, z úhrady zo dňa 07. 03. 2022 v sume 50,-Eur a z úhrady zo dňa 02. 06. 2022 v sume 50,-Eur. Porovnaním uvedených úhrad a úhrad, ktoré oprávnená uviedla v návrhu na vykonanie exekúcie ďalej musel sťažnostný súd konštatovať, že povinný neuviedol žiadne úhrady navyše, ktoré by oprávnená nezohľadnila v návrhu na vykonanie exekúcie. Povinný tak nepreukázal, že by svoj dlh na zameškanom výživnom do podania návrhu na vykonanie exekúcie uhradil, a to ani len čiastočne, a preto jeho návrh na zastavenie exekúcie sťažnostný súd vyhodnotil ako nedôvodný v celom rozsahu.

13. Pokiaľ ide o úhrady, pri ktorých povinný ako účel platby uviedol napr. „výživné marec 2021,“ tieto platby rovnako nemohli byť započítané na vyživovaciú povinnosť v prospech oprávnenej, a to z dôvodu, že tieto platby povinný vykonával v prospech účtu matky oprávnenej, čo je však v rozpore so znením exekučného titulu, ktorý povinnému ukladal povinnosť hradiť výživné v prospech oprávnenej priamo k jej rukám (resp. na jej účet) a nie k rukám jej matky. Treba doplniť, že oprávnená je už plnoletá, a teda na riadne plnenie vyživovacej povinnosti musí povinný otec toto výživné platiť už priamo k rukám oprávnenej plnoletej dcéry.

14. Úhrady, ktoré povinný vykonal po 06. 07. 2022, kedy bol exekučnému súdu doručený návrh na vykonanie exekúcie (t.j. platba v sume 50,-Eur zo dňa 04.07.2022 prijatá oprávnenu dňa 06. 07. 2022 a platba v sume 50,-Eur zo dňa 03. 08. 2022 prijatá oprávnenu dňa 04. 08. 2022), tieto platby musí posúdiť a zohľadniť v exekúcii súdny exekútor, pretože tieto platby sa považujú za platby vykonané v rámci exekučného konania, nejde však o dôvod na zastavenie exekúcie z dôvodu splnenia judikovanej pohľadávky. Úhrada výživného počas vedenia exekúcie nie je dôvodom na zastavenie exekúcie zo strany súdu. Ak povinný plní v prospech oprávnenej až po začatí exekúcie, pôjde vždy o vymoženie (resp. čiastočné vymoženie) pohľadávky oprávnenej, a teda exekúcia bez ďalšieho v rozsahu splnenej povinnosti končí a žiadne rozhodnutie (o zastavení exekúcie) súd nevydáva. Pokiaľ dôjde v exekučnom konaní k uspokojeniu časti vymáhaného nároku a táto skutočnosť nie je medzi účastníkmi sporná a exekútor nepokračuje v tejto časti s výkonom exekúcie, niet dôvodu ani na to, aby súd v záujme ochrany majetkových práv povinného rozhodoval o zastavení exekúcie. Dôvod na zastavenie exekúcie je daný iba vtedy, ak k plneniu došlo v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekučného konania. Inými slovami povedané, plnenie poskytnuté povinným oprávnenej realizované po začatí exekúcie treba považovať za plnenie poskytnuté v rámci exekučného konania a z tohto dôvodu nie je možné návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovieť ani len v časti.

15. V neposlednom rade, pre riadne plnenie vyživovacej povinnosti, dáva sťažnostný súd účastníkom exekučného konania do pozornosti ešte, že podľa § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu. Z citovaného ustanovenia zákona o rodine vyplýva, že určenie výživného sa viaže na opakujúce sa mesačné plnenia. Výživné sa poskytuje vopred. Jeho zmyslom je zabezpečiť oprávnenej prostriedky na živobytie v danom mesiaci, preto nie je žiadúce, aby oprávnený úveroval povinného, ktorý by mu až v nasledujúcom

mesiaci jeho platbu kompenzoval. Deň splatnosti výživného preto v danom mesiaci by mal byť stanovený čo najskôr, aby oprávnený stihol svoje potreby v predstihu uspokojiť. Pokiaľ je súdom uložená povinnosť prispievať na výživu vždy k 15. dňu v mesiaci vopred, znamená to, že výživné na daný mesiac je potrebné uhradiť vopred vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca, to znamená, že napríklad výživné za mesiac september je povinný rodič povinný zaplatiť vopred, t. j. najneskôr do 15. septembra, za mesiac október vopred najneskôr do 15. októbra (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/604/2014 zo dňa 11. 03. 2015). Zároveň, v súvislosti aj s vykonanými úhradami, ďalej poukazuje na § 567 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého „Peňažný dlh plnený prostredníctvom peňažného ústavu alebo prostredníctvom poštového podniku je splnený pripísaním sumy dlhu na účet veriteľa v peňažnom ústave alebo vyplatením sumy dlhu veriteľovi v hotovosti, ak osobitný zákon neustanovuje inak alebo ak sa veriteľ a dlžník písomne nedohodnú inak.“ Keďže povinný si má vyživovaciu povinnosť plniť do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca, nestačí, ak platbu výživného vykoná 15-ty deň v mesiaci, ale v tento deň musí byť už platba pripísaná na účet oprávnenej (nie matky oprávnenej!). Uvedenému tak musí povinný prispôbiť aj vykonanie úhrady, v opačnom prípade nemožno hovoriť o riadnom plnení vyživovacej povinnosti.

16. Pokiaľ sa povinný v návrhu na zastavenie exekúcie ďalej bránil tým, že jeho súčasná finančná situácia mu neumožňuje uhrádzať výživné v plnom rozsahu, súd prvej inštancie uvádza, že nemajetnosť povinného zákonodarca nezaradil medzi dôvody na zastavenie exekúcie upravené v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, pri naplnení ktorých je to práve súd ten, ktorý exekúciu zastavuje. Majetkové pomery povinného sú predmetom skúmania zo strany povereného súdneho exekútora v priebehu vykonávania exekúcie a až následne po tom, ako súdny exekútor dospeje k záveru, že povinný je preukázateľne nemajetný a sú splnené zákonné podmienky na zastavenie exekúcie, poverený súdny exekútor v súlade s ustanovením § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku rozhodne o zastavení exekúcie. Inak povedané, posúdenie nemajetnosti povinného už v súčasnosti podľa aktuálne platnej právnej úpravy nepatrí do rozhodovacej právomoci exekučného súdu tak, ako tomu bolo v minulosti (do 31. 03. 2017), ale táto otázka je zverená do rozhodovacej právomoci povereného súdneho exekútora. Zlá finančná situácia povinného tak nie je zákonným dôvodom pre zastavenie exekúcie.

17. Rovnako, dôvodom pre zastavenie exekúcie nie sú ani okolnosti ohľadom užívania rodinného domu, či neplnenie súdnych rozhodnutí matkou oprávnenej, či starostlivosť povinného o jeho matku, atď. Žiadna z týchto okolností totiž nemá vplyv na prebiehajúcu exekúciu a povinnosť uloženú povinnému právoplatným a vykonateľným exekučným titulom. Exekučný súd je exekučným titulom viazaný a musí z neho vychádzať. Uvedené teda nie je dôvodom na zastavenie exekúcie súdom podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku.

18. V nadväznosti na vyššie uvedené musí sťažnostný súd konštatovať nedôvodnosť návrhu povinného na zastavenie exekúcie, keď povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Nárok na vymoženie zameškaného a bežného výživného, ktorý si oprávnená uplatnila v predmetnej exekúcii, si tak uplatnila oprávnene, pričom tento nárok zodpovedá exekučnému titulu a úhradám výživného, ktoré povinný vykonával, pričom povinný sám v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že vyživovaciu povinnosť si neplní riadne. Predmetná exekúcia sa tak začala a je vedená dôvodne (v zmysle vydaného poverenia na vykonanie exekúcie).

19. Súd prvej inštancie preto napadnuté uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/1731/2022 zo dňa 03. 02. 2023 postupom podľa § 250 ods. 2 CSP zmenil tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol v celom rozsahu.

20. Keďže povinný inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávnenu, súd prvej inštancie rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

21. Pretože súd prvej inštancie návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, čím vyhovel sťažnosti oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/1731/2022 zo dňa 03. 02. 2023, nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie by súd priznal oprávnenej ako úspešnej strane. Nakoľko však z exekučného spisu vyplýva, že oprávnená si v súvislosti

s konaním o návrhu povinného na zastavenie exekúcie náhradu trov neuplatnila, súd v súlade s princípom uvedeným v článku 17 CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodol tak, že oprávnenej náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (§